

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Κατὰ τινὰ ἐκδρομὴν εἰς Αἰτωλίαν καὶ Ἀκαρνανίαν, ἣν μετὰ φίλων ἐπεχείρησα πρὸ ἡμερῶν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ νομοῦ ἐκείνου κ. Τσιμικᾶλης ἐδωκέ μοι ἀντίγραφον ἐπιταφίου ἐπιγραφῆς, ἣν πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀντιγράψαι ἐν Ἁγίῳ Βασιλείῳ τοῦ δήμου Ἀνακτορείων ἐκ πλακὸς ἀρτίως ἀνασκαφέντος τάφου. Ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ, ἐνθα θὰ ἔκειτο ἴσως τὸ ἀρχαῖον Θύρρειον, οἱ κάτοικοι συχνότατα ἀνασκάπτουσι τάφους καὶ πωλοῦσι τὰ ἐξ αὐτῶν εὐρήματα, τινὲς μάλιστα συστηματικῶς τοῦτο πράττουσιν, ὥστε οὐκ ὀλίγοι ἀρχαῖοι τάφοι ἔχουσιν ἤδη ἀνασκαφῇ, χωρὶς κάμμια πρόνοια ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων πρὸς ἐμπόδισιν τῆς αἰσχρᾶς ταύτης τυμβωρυχίας καὶ ἀρχαιοκαπηλίας νὰ ἔχη ληρῇ μέχρι τοῦδε. Ὁ κ. Τσιμικᾶλης παρέστη μάρτυς τοιαύτης τυμβωρυχίας, ἀπεκομίσατο δ' ἐξ αὐτῆς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιγραφὴν ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

ΟΥ ΜΕ ΠΑΤΗΡ ΜΕ ΞΕΙΝΟΙ Ο ΔΥΣΜΟΡΟΣ ΟΥΔΕ ΜΕ ΜΑΤΗΡ
 ΝΥΜΦΙΔΙΩΝ ΘΑΛΑΜΩΝ ΕΔΡΑΚΟΝ ΑΙΤΟΜΕΝΟΝ
 ΑΛΛΑ ΠΑΡΟΣ ΔΙΑ ΝΥΚΤΑ ΚΑΤΑ ΠΤΟΛΙΝ ΑΡΕΙ ΑΙΤΡΩΙ
 ΦΩΤΟΣ ΥΠΟ ΣΤΥΓΕΡΑΣ ΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΠΑΛΑΜΑΣ
 ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΔΕ ΓΟΝΟΣ ΠΙΝΥΤΟΙΟ ΞΕΝΩΝΟΣ
 ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΜΥΣΤΑΙΣ ΑΜΜΙΓΑ ΝΑΙΕΤΑΩΝ
 ΟΥΔΕ ΓΟΝΕΥΣΙ ΔΙΟΔΟΥΣ ΧΑΡΙΝ Ω ΜΕΓΑΣ ΑΙΔΑ
 ΤΟΝ ΜΕ ΚΑΤΑΚΤΕΙΝΑΝΤΑ ΑΡΓΑ ΚΑΤΑΣΤΟΡΕΣΑΙΣ

Πρόκειται, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, περὶ δολοφονίας νυκτὸς διαπραχθείσης ὑπ' ἀγνώστου κατὰ τοῦ εἰκοσιπενταετοῦς Νικάρχου, υἱοῦ τοῦ συνετοῦ Ξένωνος, ὅστις ἀνυμνὸς κατήλθεν εἰς τὸν Ἄδην, πρὶν προφθάσῃ ν' ἀποδώσῃ καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς τὴν χάριν, διὸ εὐχεται εἰς τὸν Μέγαν Ἄδην νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν δολοφόνον. Νομίζει τις ὅτι ἀναγινώσκει κάμμιαν ἀπὸ τῆς συχνᾶς ἐν τοῖς νεκροταφείοις τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἐπιγραφᾶς, αἵτινες ἀναφέρουσι παρομοίως δολοφονίας !

Ἡ ἐπιγραφή, ὡς τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δηλοῖ, ἐχαράχθη μετὰ τὸ 403^{ον} ἔτος π. Χ., ἴσως δὲ καὶ πρὸ τοῦ ἔτους 219/18, ὅτε Φίλιππος Ε' τῆς Μακεδονίας, θέλων νὰ ἐκδιώξῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν ῥωμαϊκὴν ἐπιρροήν, ἐπεχείρησε τὴν πολυθρύλητον ὑπὸ τοῦ Πολυβίου περιγραφομένην εἰς Αἰτωλίαν καὶ Ἀκαρνανίαν ἐκστρατείαν, ὅπως ἐξοντώσῃ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ῥωμαίων μένοντας Αἰτωλοὺς, τοὺς πρῶτους ἀναμίζοντας ἐκείνους εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα, κατέστρεψε δὲ τότε τὰς πλείστας ὀχυρὰς τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας πόλεις, ἐν αἷς ἴσως καὶ τὸ Θύρρειον, ὅπερ δὲν ἀναφέρει πλέον ὁ Στράβων. Σημειώσεως ἄξιον εἶναι ὅτι ὁ δολοφονηθεὶς νέος κατώκει μύσταις ἄμμιγα, ἥτοι μετὰ μυστῶν. Τίνες οἱ μύσται οὗτοι, ἄγνωστον. Πάντως ὅμως θὰ ἦσαν ἱεροῦ τιнос τῆς πόλεως ἐκείνης, διότι ὁ Νίκαρχος ἐδολοφονήθη κατὰ πόλιν. Ἄλλως οὔτε ὁ Νίκαρχος οὗτος οὔτε ὁ πατήρ αὐτοῦ Ξένων τυγχάνουσιν ἄλλοθεν γνωστοί, διότι οὔτε οἱ συγγραφεῖς οὔτε ἐπιγραφαὶ ἄλλαι ἐκ τῆς ἀρχαιότητος ἀναφέρουσιν Ἀκαρναῖνας τοιούτους. Σημειωτέον πρὸς τοῦτοις ὅτι ὁ ἑβδόμος στίχος εἶναι ἐλλιπὴς κατὰ ἓνα πόδα, ἴσως κατὰ λάθος τοῦ χαράκτου.

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ